

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulum Vlt. Si instrumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

nullum agnoscit. his adde illos, qui à summo principe speciale hoc Notarios creandi priuilegium acceperunt. Denique si aliqui per immemorialem consuetudinem talem potestatem præscriperunt, ita Durand. §. 8. n. 23. Innoc. h[ab]it. n. 4. Abbas n. 7. Silvestr. q. 1. nam solius Principis est, quidam à communī jure omnium gentium exorbitans, veluti dispensando introducere, id autem valde exorbitans est à communī gentium jure, ut unius hominis scripturæ etiam sine cuiusplam viuæ vocis contestatione plena fides habeatur, cuiusmodi fides, neque magistratus alicuius scripturæ, aut sigillo in alterius personæ præjudicium haberi solet. e. Post sessionem 7. de probat. c. Cum dilectus 9. hoc sit.

Verumtamen consuetudine obtentum est, vt etiam inferiores magistratus v. g. Episcopi intra diœcesin suam, comites, barones, ciuitates imperiales intra territorium suum, tabelliones constituant, teste Silvestro cit. q. 1. Cnaustino fol. 9. Innoc. tamen hic. n. 2. ait, talibus ab inferiore constitutis propriè non competere officium tabellionis.

In eo porrò dissentunt DD. vtrum notarius possit instrumenta confidere extra territorium constituentis, affirmant Silv. verb. Notarius n. 4. Cnaustinus l. e. si à Principe creatus sit, quia instrumentum confidere non est actus jurisdiccionis, vt extra territorium exerceti nequeat. juxta c. de consti. in 6. Durand. cit. §. 8. n. 23. Tapia hic super Abbatem 9. De Notariis creatis à Papâ & Imperatore, aut ab horū alteratio speciale priuilegium habente, aiunt, quod ubique locorum instrumenta confidere possint eo argumento, quod tamen falsum esse dixi. lib. 1. Th. Mor. Tract. 4. cap. 8. n. 3. quod Imperator (& alij hoc ipsum dixerunt de Papâ) totius mundi dominus sit.

⁷ Ad quæstionem dico; Notarius instrumentum intra territorium eius, cuius auctoritate constitutus est, confidere potest etiam extraneis ac peregrinis ipsum rogantibus, & ita quidem, vt fides instrumento etiam alibi seu extra territorium tribuenda sit. ita Abbas hic n. 9. Felin. n. 16. Gabriel.

lib. 1. de fide instram. concl. 1. n. 10. Bart. in l. 1. C. de emancipat. liberorum. Argum. eius textus.

Dico 2. Notarius creatus ab Imperatore aut Rege, non potest extra Imperium, vel regnum speccato communi jure, instrumenta confidere, ita Abbas hic n. 9. Felin. n. 15. Ratio est, quia notarius jurisdictionem non exercet, seu voluntariam seu contentiosam, cui aliqui se sponte subiiciant, sed officium gerit in republicâ, cum seruus publicus sit. l. Non aliter. 18. ff. de adopt. officium autem publicum astringi solertia terminos regionis eius, à quo defertur, & ad quam defertur. Argum. l. 3. ff. de officio Prostid.

Dixi autem communī jure, at vero per consuetudinem, vel tacitum consensum alieni principis introduci potest, vt notarius extra territorium constituentis instrumenta confidere possit, quomodo notarij à Sede Apostolicâ creati & immatriculati non tantum in terris imperij, sed etiam in aliis regnis instrumenta conficiunt, sicut Durad. Abbas & Felin. docent. Notarij quoque ab Imperatore constituti & immatriculati saltem in terris Ecclesiae, instrumenta confidere posse censemunt, teste Imola n. 5. Cardinale Tusco, qui tamen probabiliter ait, quod quilibet notarius extra territorium constituentis, saltem inter subditos eius instrumenta confidere queat.

His adde, sicut notarius à Papâ constitutus in temporalibus quoque causis, ita & notarium ab Imperatore creatum in causis spiritualibus, instrumenta confidere possit, saltem propter consuetudinem, de quâ testatur Abbas in c. Sicut. n. 12. & 17. Gabriel. cit. concl. 1. n. 7.

CAPITULUM VLT.

Si instrumenta.

PARAPHRASIS.

Si quis instrumenta propter vetustatem, aliquam causam exemplari petat, index ordinarius, vel ab eo specialiter delegatus,

tus, illa diligenter inspiciat, & si nulla sui parte vitiata repererit, per publicam personam, seu tabellionem ea præcipiat exemplari, ita ut eadem cum originalibus obtineant firmitatem.

S V M M A R I V M.

1. Notarius ad rogationem partium ob justam causam exemplare debet instrumentum authenticum. Et quæ sit justa causa.
2. Debet autem interuenire judicis autoritas, qui citatis iis, quorum interest, & causa cognita Originale censeat, & facultatem exemplandi concedat.
3. Hoc tamen limitatur.
4. Exemplatum instrumentum seu Vidimus, in quo de testibus, aut de partium quarum interest, præsentia & rogatione mentio non fiat, nihil probat.
5. Instrumentum amissum, an & quomodo denuò confici possit, ac debeat, ut publicam fidem faciat.

NO T. vii. Ob justam causam Notarius nad rogationem partium cum judicis autoritate instrumentum authenticum exemplare debet.

Causa justa est, ne alioquin pereat probandi facultas, quia ob vetustatem consumetur originale, vel quia ex archivio seu loco vbi asservatur, afferri non potest, aut non sine periculo amissionis ad locum remotum mitti, sed & interdum expedit, ut plura de eodem contractu habeantur instrumenta, quæ v. g. sint penes utramque contrahentium partem aut utrumque sociorum, vti ex Hostiensi notat h̄c *Abbas*, & Durand. §. 8. n. 1.

Necessarium autem est judicis autoritatem interuenire, qui citatis iis, quorum interest (vti videre est apud Innoc. h̄c n. r. Felin. n. 6. Argum. c. Significavit. 41. de testib.) & causa summarie cognita originale dignum fide seu authenticum censeat, atque exemplandi facultatem tribuat.

Excipitur 1. Si idem sit Notarius, qui originale instrumentum fecit, potest is exemplare ad partis, cuius interest, petitionem, etiam sine judicis consensu, secundum Bartol. in auth. Si quis in aliquo C. de edendo, cum sit eadem persona, inquit, & eadem authoritas, quæ utriusque scripturæ fidem facit.

Excipitur 2. Si partes, quarum interest consentiunt, vrgentque Notarium, vt exemplum instrumenti conficiat, tum id fidem facit, saltem in præjudicium partium, sicuti docet Bartol. in cit. Auth. n. 5. immid probabiliter, ait Imola h̄c n. 5. Felin. n. 4. si Notarius coram testibus rogetur à partibus de exemplando, quod exemplum publici instrumenti valorem habeat non minus, quam originale.

Corollarium. Si quis Notarij manus exemplatum instrumentum seu *Vidimus* affera, in quo aut de testibus, aut de partium, quarum interest, præsentia & rogatione mentio fiat, fidem facere non debet.

Quæritur. Si instrumentum amissum dicatur, utrum denuò confici possit, vt publicam autoritatem mereatur. *R. cum Durand. n. 2. Bartolo num. 6.* id fieri posse cum judicis auctoritate, si coram eo citatis iis, quorum interest, amissio instrumenti sufficienter probata sit; sin autem instrumenti confectione in nullius alterius præjudicium cedat, tum judicis auctoritate opus non est, sed sicuti prius originale coram testibus & ad partis, seu partium rogationem confici potuit. *Argum. c. Dudum. 20. de conuers. coningat.* ita & poterit post amissionem denuò confici, prout notauit *Durand.* cit. n. 2. vbi ait, si nemini præjudicium paratur, potest confici etiam sine judicis auctoritate vel parte alterâ non citata, vel amissione non probatâ.

¶:(o):§

yy

TITV.